

РЕШЕНИЕ

№ 3716

гр. София, 07.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **1847** по описа за **2023** година докладвано от съдия Евгени Стоянов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Т. Б. Д., ЕГН [ЕГН] от [населено място], с адрес [улица] срещу Решение № 30 от 03.01.2023 г., постановено по административно наказателно дело № 20221110213075 по описа за 2022 г. на Софийски районен съд, НО, 15 – ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) 11 – 01 – 2736 / 16.09.2022 г., издадено от директора на Агенция за държавна финансова инспекция (АДФИ), с което на касатора е наложено, на основание чл. 256, ал. 1 от Закона за обществените поръчки (ЗОП), вр. чл. 261, ал. 2 ЗОП и Заповед № ЗМФ – 674 от 05.08.2022 г. на Министъра на финансите, административно наказание „глоба“ в размер на 481, 03 лева за нарушение на чл. 17, ал. 1, във вр. чл. 20, ал. 3, т. 2 от ЗОП.

С касационната жалба се сочат основания за отмяна на оспореното решение по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК - нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Конкретно се излага, че решението е постановено в противоречие с чл. 17, ал. 1, вр. чл. вр. чл. 20, ал. 3, т. 2 от ЗОП. Поддържа се тезата, че „Монтажи“ ЕАД не е публичноправна организация по смисъла на § 2, т. 43 от ДР на ЗОП, съответно не е възложител по смисъла на чл. 5, ал. 2, т. 14 ЗОП, вр. с чл. 6 ЗОП. Твърди се в жалбата,

че не е установена вината на санкционираното лице, както и че не било установено по безспорен начин дата на нарушението и стойност на обществената поръчка. В жалбата е посочено, че съгласно чл. 1, ал. 1 от Устава на „Монтажи“ ЕАД същото е еднолично акционерно дружество, а съгласно чл. 14, ал. 1 едноличният собственик на капитала е „Държавна консолидационна компания“ (Д.) ЕАД, която е 100 % държавно дружество, като правата ѝ в капитала на дружеството се упражняват от Министъра на икономиката, съобразно отрасловата му компетентност. В чл. 15, ал. 2, б. „г“ от Устава е записано, че едноличният собственик на капитала избира и освобождава членовете на съвета на директорите. Посочено е още, че дружеството само поема финансовия риск от дейността си.

В съдебно заседание касаторът не се явява, не се представлява. В писмени бележки излага доводи по същество на спора.

Ответникът – директорът на Агенция за държавна финансова инспекция, чрез юрк. Я. оспорва касационната жалба и моли решението на СРС да се остави в сила. Счита, че това решение е правилно и законосъобразно. На 19.05.2023 г. по делото са депозиранни подробни писмени бележки, ведно със съдебна практика. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Прокурорът от СПП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и недоказана.

Административен съд – София град, XV – ти касационен състав, след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея оплаквания, становищата на страните, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице, имащо право и интерес да обжалва съдебния акт, съгласно разпоредбата на чл. 210, ал. 1 от АПК и при спазване на изискванията на чл. 212 от АПК.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна, а решението е правилно.

Настоящият състав счита, че СРС правилно е установил фактическата обстановка по делото.

При издаването на наказателното постановление, съответно съставянето на актът за установяване на административно нарушение, не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, а установената с тях фактическа обстановка се потвърждава от събраните по делото доказателства.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя и предвид разпоредбата на чл. 221, ал. 2, изр. 2 АПК, не намира за необходимо да ги повтаря.

Установено е, че Т. Д. е заемал ръководна длъжност в търговско дружество с държавно участие и е възложител на обществени поръчки по смисъла на чл. 5, ал. 4, т. 2 от ЗОП, в качеството си на представляващ търговското дружество.

В случая са установени кумулативните изисквания по отношение на обект, субект и стойност на обществената поръчка за възникване на основание за прилагане на ЗОП.

В хода на производството е установено по безспорен начин, че на 3.11.2020 г., в „Монтажи“ ЕАД, [населено място], Т. Б. Д. – изпълнителен директор на „Монтажи“ ЕАД и публичен възложител на обществени поръчки по смисъла на чл. 5, ал. 2, т. 14 от ЗОП, като е сключил договор за продажба с „Ейч Ти Ай България“ ЕООД, е възложил обществена поръчка за доставка на тръба P. d 110 SN4 6 м. до адрес в г. П. и конструкционна тръба ф 70 x 4 мм, електрозаварена стомана, S235JR, EN10219 до адрес [населено място] без да е приложил предвидения в закона ред за възлагане на обществената поръчка съобразно стойността на поръчката при наличие на основание за това. Стойността на договора за продажба от 3.11.2020 г., сключен между „Монтажи“ ЕАД и „Ейч Ти Ай България“ ЕООД, посочена за тръба P. d 110 SN4 6 м, е в размер на 40 086, 00 лева без ДДС и същата надвишава минималния стойностен праг по чл. 20, ал. 3, т. 2 ЗОП.

Неоснователни са доводите на касатора, че през периода представляваното от него дружество не притежавало качеството на публичноправна организация по смисъла на ЗОП. Основателно СРС е приел, че легална дефиниция на термина се съдържа в разпоредбата на § 2, т. 43 от ДР на ЗОП, а именно: „публичноправна организация“ е юридическо лице, за което са изпълнени следните условия: а) създадено е с конкретна цел да задоволява нужди от общ интерес, които нямат промишлен или търговски характер и б) финансирано е с повече от 50 на сто от държавни, териториални или местни органи или от други публичноправни организации, или е обект на управленски контрол от страна на тези органи; или има управителен или надзорен орган, повечето от половината от членовете на който са назначени от публичен възложител по чл. 5, ал. 2, т. 1 – 14. Основателни са мотивите на съдебното решение, че „Монтажи“ ЕАД е организация от публичния сектор по смисъла на чл. 2, ал. 2, т. 9 от Закона за финансовото управление и контрол в публичния сектор (ЗФУКПС), като търговско дружество, чийто капитал е изцяло собственост на търговско дружество с над 50 на сто държавно и / или общинско участие в капитала. По смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗФУКПС публични средства са всички средства, които се събират, получават, съхраняват, разпределят и разходват от организациите от публичния сектор, т. е. всички средства, които се събират, получават, съхраняват, разпределят и разходват от „Монтажи“ ЕАД са публични средства.

В мотивите на оспореното решение са обсъдени доводите, изложени от касатора като касационни основания, които мотиви настоящият касационен състав споделя напълно. Правилни са изводите на СРС, че АУАН и НП са издадени в съответствие на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, тъй като съдържат всички изискуеми реквизити. СРС е изложил обстояйни и правилни мотиви относно вината при извършването на нарушението, които настоящият състав на съда споделя.

Решението, предмет на касационна проверка, не страда от наведените касационни основания.

По изложените съображения обжалваното решение трябва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и съобразно разпоредбата на чл. 63д, ал. 3 ЗАНН в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Предвид своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът трябва да му присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 3 ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер от 80 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в от

ЗАНН, Административен съд София – град, XV – ти касационен състав.

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 30 от 03.01.2023 г., постановено по административно наказателно дело № 20221110213075 по описа за 2022 г. на Софийски районен съд, НО, 15 – ти състав.

ОСЪЖДА Т. Б. Д., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица] да заплати на Агенция за държавна финансова инспекция, сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща разноси в производството.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.